

Anul XVIII, Nr. 453

13 aprilie 2025

Duminica a VI-a din Post (a Floriilor)

-Intrarea Domnului în Ierusalim-

Parohia Vovidenia Galați

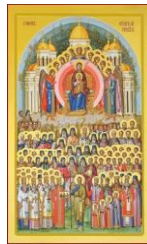
– buletin duhovnicesc bilunar –

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

ICOANA ȘI APOSTOLUL INTRĂRII DOMNULUI ÎN IERUSALIM

**2025: „Anul omagial al
Centenarului Patriarhiei
Române și Anul comemorativ
al duhovnicilor și
mărturisitorilor ortodocși
români din secolul al XX-lea“**

„Fraților, bucurați-vă pururea întru Domnul. Și iarăși zic: Bucurați-vă! Îngăduința voastră să se facă știută tuturor oamenilor. Domnul este aproape. Nu vă împovărați cu nicio grijă, ci, întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, să păzească inimile voastre și cugetele voastre, întru Hristos Iisus. Mai departe, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute și orice laudă, la acestea să vă fie gândul. Cele ce ați învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi“.

(Filipeni IV, 4-9)

ÎNVIEREA DOMNULUI

„Învierea Domnului (Paștile) este cea mai veche, cea mai importantă și cea mai semnificativă sărbătoare religioasă, prin care omenirea primește speranța mântuirii sufletului precum și a vieții celei veșnice, realizată prin Jertfa sângeroasă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe Cruce, -eveniment care marchează înfrângerea păcatului și a morții și deschiderea căii spre viața veșnică-, pe care o actualizăm pe Sfintele noastre Altare, la fiecare Sfântă Liturghie pe care o slujim. Cuviosul Arsenie Boca, recent canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în data de 4 februarie a anului 2025, spune atât de clar: „Învierea este singura minune care li se arată tuturor, credincioși și necredincioși deopotrivă“. Această sărbătoare, învăluită în semnificații profunde și simboluri religioase, este un moment de bucurie, speranță și reînnoire spirituală pentru toți credincioșii.

Semnificația teologică

În centrul acestei sărbători se află credința în Învierea Mântuitorului Iisus

Hristos, un eveniment fundamental care stă la baza creștinismului. Conform Noului Testament, după ce Iisus a fost răstignit și a murit pe cruce, la trei zile după moartea Sa, a înviat, înfrângând astfel moartea și păcatul. Învierea lui Hristos nu reprezintă doar o minune divină, ci și o promisiune de mântuire pentru întreaga umanitate. Învierea aduce speranța vieții veșnice și a reîntoarcerii tuturor celor drepte la Dumnezeu.

Prin Înviere, Hristos a înfruntat suferința și moartea, arătând că iubirea și harul divin pot transforma orice întuneric în lumină. De asemenea, prin Înviere, creștinii au fost împăcați cu Dumnezeu și, prin credința în Hristos, pot dobândi iertarea păcatelor și mântuirea.

Paștile în tradiția ortodoxă

În tradiția ortodoxă, Paștile este o sărbătoare marcată printr-o serie de ritualuri și obiceiuri religioase. Săptămâna dinaintea Paștelui, cunoscută sub denumirea de „Săptămâna Pătimirilor“, este o perioadă de post și pregătire duhovnicească. În Vinerea Mare, creștinii trăiesc suferințele și moartea lui Iisus, prin slujbe solemne și rugăciuni. Aceasta este o zi de penitență, dar și de reflectare asupra sacrificiului divin.

În noaptea de Paște, creștinii se adună la biserică pentru slujba Învierii, care începe cu un ritual solemn de înconjurare a bisericii, urmat de înălțarea luminii sfinte. Preotul poartă Lumina Învierii, iar credincioșii aprind lumânări de la aceasta, simbolizând iluminarea sufletului prin credința în Hristos. Cântările liturgice precum și salutul pascal „Hristos a înviat!“ la care credincioșii răspund cu „Adevărat a înviat!“ exprimă bucuria și triumful asupra morții.

Acest praznic împărătesc este precedat de o perioadă de post, perioadă în care credincioșii renunță de bunăvoie la alimentele de dulce, reduc cantitatea de mâncare consumată, iar golul lăsat de lipsa sațietății nu va fi umplut cu mai multă mâncare, ci înmulțesc rugăciunea, petrecând mai mult timp în prezența lui Dumnezeu care ne binecuvintează cu Darurile Sale.

Devreme ce înmulțesc rugăciunea, care nu este nimic altceva decât dialogul meu cu Dumnezeu, Acesta mă învață cum să trăiesc viața în deplină armonie cu El, însă îmi arată și păcatele pe care le săvârșesc, să spunem atunci când supăr pe cineva. Văzându-mi păcatul, pe care uneori nu îl conștientizez, merg înaintea celui pe care l-am supărat și-mi cer iertare pentru fapta săvârșită, numindu-o, și astfel voi primi iertarea solicitată. Apoi, conștiința mea este totuși încărcată și merg în biserică, unde, înaintea icoanei Mântuitorului Hristos, sub epitrahilul duhovnicului mărturisesc vina mea, pentru care primesc dezlegare. Ca să fiu încredințat și de iertarea lui Dumnezeu, prin participarea mea la slujba Sfintei Liturghii, mă voi uni cu Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos, alături de ceilalți creștini din biserică, din Potirul comun. Iată așadar: renunțare de bunăvoie la anumite alimente, înmulțirea rugăciunii, conștientizarea păcatului, cererea de iertare înaintea aproapelui meu, pocăința înaintea lui Dumnezeu și apoi primirea

Sfintei Împărtășanii. Am pornit doar de la a nu mânca bucată de carne și am ajuns la iertarea păcatelor și primirea lui Hristos în trupul meu, ceea ce mă pregătește pentru viața veșnică, alături de sfinți, în sânul lui Avraam.

Avem câteva trepte duhovnicești de urcat împreună în post: primele patru zile săvârșim Canonul cel mare al Sfântului Andrei Criteanul, recitit integral miercuri, în săptămâna a V-a a Postului Mare. Este vorba de un canon de pocăință, adică un lung imn liturgic (peste 250 stihiri), alcătuit din 9 cântări bogate, compuse, la rândul lor, din stihiri scurte de pocăință, ritmate de invocația: „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!“, cerere care amintește de rugăciunea vameșului din prima duminică a perioadei Triodului.

În mod special, în timpul Postului Mare, preoții din parohiile noastre se reunesc în Cercuri misionare și săvârșesc Taina Sfântului Maslu, la fiecare biserică. Astfel, pentru credincioșii urbei gălățene este un timp care ne adună în biserică, rugându-ne pentru iertarea păcatelor dar și pentru tămăduirea bolilor trupești. Cuvântul de învățătură este adresat de preotul rânduit, în conformitate cu anul omagial și cel comemorativ, bine alcătuit și expus, în așa fel încât credincioșii să învețe de fiecare dată cele necesare traiului pe pământ, în vederea mântuirii.

La mijlocul Postului avem praznicul Sfintei Cruci, ca un moment de popas duhovnicesc în urcușul nostru spiritual către Înviere, dar și de meditație asupra ceea ce înseamnă Crucea pentru creștini.

Săptămâna Pătimirilor este o perioadă în care mulți creștini renunță total la mâncare, participând la slujbele numite denii, se spovedesc, pregătindu-se pentru Învierea Domnului.

Punctul culminat este reprezentat tocmai de momentul Învierii Domnului, când, toată suflarea creștinească să afle în fața bisericilor, acestea devenind neîncăpătoare. Duminica Învierii Domnului dă ora exactă în ceea ce privește întocmirea calendarului, a sărbătorilor din timpul anului, an liturgic ce începea ca și astăzi, în noaptea Paștilor. De data Învierii Mântuitorului este legată succesiunea și denumirea duminicilor și a săptămânilor de peste an.

Lumânarea este prezentă în credința noastră. Preotul împarte Lumina coborâtă din Cer și adusă în țara noastră prin grija Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Sfânta Lumină nu reprezintă Învierea la noi pe pământ, ci pogorârea în iad, pentru că trebuia să se împlinească prorocia lui Isaia: „Cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, lumină va străluci peste voi; cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, va veni peste voi lumină mare“. (Ne vorbește Părintele Cleopa, vol.12, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2011, p. 136)

Lumânarea este simbolul jertfei, care presupune ardere pentru Dumnezeu și pentru semenii, dăruire de sine. Lumânarea ne amintește, astfel, că viața noastră trebuie să fie o jertfă, că a înainta pe calea mântuirii înseamnă, de fapt, asumarea jertfei.

În noaptea de Înviere, după ce iau Lumina Sfântă, credincioșii cântă

„Hristos a înviat din morți!/Cu moartea pe moarte călcând/ Și celor din mormânturi/Viață dăruindu-le“.

După primirea Sfintei Împărtășanii, pentru care ne-am pregătit întreaga perioadă, primim pasca, un cozonac rotund, care ne duce cu gândul la coroana de spini purtată de Mântuitorul.

După slujba Învierii, de obicei creștinii încropesc o agapă, unde elementul de bază este oul roșu, creștinii ciocnind ouăle roșii, rostind unii către alții: „Hristos a înviat!“, „Adevărat a înviat!“. Oul roșu simbolizează Învierea Domnului, înțelegând de aici că Hristos a sfârșit încuietorile iadului (icoana Învierii care este de fapt Pogorârea la Iad), garanția învierii tuturor, asemenea puilui de găină care sparge coaja oului și iese la viață.

Mai adăugăm și prezența mielului pascal, care nu are neapărat o semnificație religioasă, deși citind Sfânta Scriptură găsim texte în Vechiul Testament în care ni se vorbește despre Mielul lui Dumnezeu, care nu este altcineva decât Mântuitorul. Sacrificarea și consumarea acestuia în zilele Învierii Domnului trimit însă cu gândul la minunea trecerii poporului evreu prin Marea Roșie și pot constitui un prilej de meditație la Hristos, Mielul lui Dumnezeu.

Paștele ca simbol al reînnoirii și al speranței

Paștele nu este doar o sărbătoare religioasă, ci și un simbol al reînnoirii și al speranței. În natură, primăvara este un timp al renașterii, iar Paștele coincide adesea cu începerea acestui sezon. Această paralelă între Învierea lui Hristos și renașterea naturii este una profundă, reflectând ideea că prin Înviere, întreaga lume poate fi transformată, iar fiecare ființă umană are posibilitatea unei noi vieți.

De asemenea, Paștele ne amintește de importanța iubirii și a sacrificiului. În fața suferinței și a morții, Hristos a ales să aducă lumină și viață, iar acest exemplu continuă să inspire creștinii în viața lor de zi cu zi, îndemnându-i să fie mai buni, mai iubitori și mai iertători.

În **concluzie**, Paștele este mult mai mult decât o simplă sărbătoare religioasă: este un moment de celebrare a vieții, a speranței și a iubirii divine. Fiecare tradiție, fiecare obicei și fiecare rugăciune adâncește semnificația acestei zile, amintindu-ne de puterea credinței, de darul vieții veșnice și de reînnoirea spirituală pe care o aduce Învierea lui Iisus Hristos“.

(Preot Pelin Gabriel-Ioan, Școala Gălățeană, nr. 324, aprilie 2025)

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal: 800009;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24;

Cantina parohială: str. Alex. Ioan Cuza, nr. 31, cod poștal: 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Preot Gabriel-Ioan PELIN: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro